12 MD.

בתאריך 7.10 בשעה 07:10 היה הרגע שבו המספרים הסתדרו, אבל העולם התפרק.

המציאות התבהרה, והחשיכה בבת אחת, קבוצות הטלגרם של חמאס כמו جنين القسام , حركة حماس משכו אותי מהבית ללחימה בעוטף עזה. התהום בין תפיסת הפיקוד הבכיר והמודיעין הממוסד לבין מה שאנחנו, לוחמי השטח, חווים באמת - נפערה מול עיניי.

אבל דווקא שם, בין האש וההריסות, נדלק משהו, רגע של שינוי שיעיד על העתיד. הוכחה חותכת, שחור על גבי אבק הקרב: המודיעין הטקטי - זה שנבנה מזיעה ואינסטינקטים, מהשטח עצמו ניצח את המודיעין הטכנולוגי והקונספציה.

ביום ההוא, 07.10, הבנתי - אני כאן מהסיבות הנכונות, יש לי שליחות, להציל חיים.

כך מתחיל סיפורו של יפתח גץ, גשש לוחם יהודי במילואים, שביום 7.10 יצא לבדו, ללא נשק וללא יחידה, אל הלא נודע. ביום הקרב לחם במשטרת שדרות, שדות ניר עם, מסיבת הנובה, קיבוץ בארי, ועד ללחימה בעזה, לבנון וסוריה - מסע מתועד של יותר מ־500 ימי לחימה: ציד מחבלים, חילוץ חטופים ולוחמים, איתור מטענים, מנהרות ופירים, ושותף להקמת יחידת גששי החוד במסגרת תמרון "זאבים".

זהו סיפורו של חלוץ לוחם שפעל ללא פקודה וללא ציוד, בהנעה פנימית עמוקה, כשבכל שלב שאל: "איפה צריך אותי? מה אני יכול לתת?"

במהלך המלחמה עבר בין עשר יחידות כלוחם גשש חוד, תפקיד אותו עיצב תוך כדי הלחימה, כשהמניעים היחידים הם הצורך המבצעי והחתירה לניצחון עם ישראל.

יפתח גץ, בן 43, נשוי לאלישבע ואב לחמישה, יועץ עסקי, מרצה ומנחה. בעבר עסק בתיירות ושטח, וכיום משלב את כישוריו כגשש, לוחם, דובר ערבית ומומחה לאיסוף מודיעין גלוי (OSINT). במלחמת חרבות ברזל שירת ברציפות מעל 600 ימים במילואים.

ניב